

Daniel Kojnok - Ako som zmenil svoj život

Túto knihu čítajte ako inšpiráciu, pre nájdenie a dosiahnutie svojich úžasných cieľov, ktoré zásadne zmenia váš život. Čítajte ju aj ako liek, keď Vás opantajú pochybnosti, keď Vás prepadne strach, hnev, žiarlivosť, závisť a beznádej. Zbavte sa týchto emócií, lebo prinášajú duševné a fyzické choroby, nešťastie, smútok a depresie. Čítaním tejto knihy môžete proti nim bojovať, ba čo ešte viac, môžete nad nimi zvíťaziť.

O autorovi

Daniel Kojnok je zakladateľom Centra pre rozvoj zamestnanosti a spoluzakladateľom Medzinárodného centra pozitívneho myslenia. Jeho poslaním je pomáhať ľuďom pri hľadaní ich vlastnej sebarealizácie. Od roku 1996 pracuje v oblasti rozvoja ľudských zdrojov. Je autorom mnohých projektov v oblasti návratu nezamestnaných ľudí na trh práce.

P.S.: Ako vznikla táto kniha

Začiatkom roka 2003 som sa zúčastnil 6-týždňového jazykového pobytu v Írsku, v Dubline. V tom čase som pracoval ako riaditeľ okresného úradu práce na Slovensku.

V jedno piatkové odpoľudnie som sa motal dublinskými uličkami. Moji spolužiaci z kurzu sa rozpáchli po meste a ja som nasával "english" atmosféru. Chodil som bezcieľne a ani som presne nevedel, kde som. Ani ma to nezaujímalo. Sledoval som ľudí, prezeral som si výklady, mojou chabou angličtinou som si prekladal nápisy na obchodoch. Cestou som sa zastavil v malej kaviarničke na kávu. Natŕčal som uši, aby som zachytil nejaký rozhovor, dúfajúc, že niečo porozumiem. Nerozumel som.

Keď sa už zotmelo, všimol som si, že kráčam okolo neveľkého kostolíka. Kostol bol ohradený kovaným plotom, ale brána bola otvorená. Tak som vošiel na nádvorie. Skúsil som aj masívnu kľučku na vstupných drevených dverách. Aj tie boli otvorené. Vstúpil som do predsieni kostola. Začal som si prezerat' rôzne oznamy a texty, ktoré viseli na bočných stenách. Podľa hesla mojej lektorky angličtiny "absorbujte angličtinu na každom kroku" som si poslušne prekladal všetky nápisy. Do hlavnej siene kostola smerovali veľké vyzdobené dvere a po bokoch dvojica jednoduchých úzkych vrát. Ako som tam tak stál a čítal, jedne vráta, po mojej pravej ruke, sa otvorili. Poobzeral som sa, či je tam nejaký prievan, alebo či niekto z kostola nevychádza. Nebol tam nik a ani prievan tam nebol. Nesmelo som vošiel cez pootvorené vráta do hlavnej siene kostola. Cítil som tam veľmi pokojnú atmosféru, ale nebola tam ani živá duša. Pomodlil som sa "Otče náš" a pevne som dospel k rozhodnutiu, že keď sa mi stala takáto udalosť, ktorú si neviem vysvetliť, tak prídem v nedeľu na omšu.

Tak sa aj stalo. V nedeľu doobeda o 9:30 som dorazil do kostola. Bol som však sklamaný. Doplietol som si termíny a omša už bola pred koncom. Napriek tomu som vošiel dnu. Povedal som si : "keď som prišiel neskoro, tak aspoň posledný odídem". Po skončení obradu som naozaj vychádzal z kostola medzi poslednými. V tom pred kostol dorazila malá dodávka. Vybehol z nej mladý muž a začal rozdávat' nejaké časopisy. Stihol už len nás, posledných.

Evidentne prišiel neskoro, ako ja. Časopis som si zobral s úmyslom, že si budem doma z neho niečo prekladať. Bol to farebný náboženský časopis.

Keď som sa vrátil domov, vo dverách som sa stretol s domácou, pani Loretou. Na behu mi odovzdala množstvo pokynov a informácií, kde mám pripravený obed, ako si ho mám zohriať, čo mám pripravené na večeru a podobne. Samozrejme, polovici som nerozumel. Mala nejakú súrnu povinnosť u svojho syna a tak sme nemohli spolu obedovať, ako sme boli pred tým dohodnutí.

Vyšiel som do svojej izby na poschodí a hneď som si začal listovať. V časopise bolo množstvo článkov s rôznou náboženskou tematikou. Niekde v strede som natrafil na sivú stranu na ktorej bolo napísaných asi desať viet. Bez nadpisu, bez súvisu na predchádzajúci článok, bez súvisu na nasledujúci článok. Môj vnútorný hlas ma nútil, aby som si tie vety prečítal. Tak som sa o to pokúsil, ale absolútne ničomu som nerozumel. Tých pár slov, ktorým som rozumel, mi nedávali žiadny zmysel. Tak som si zobral slovník a začal som prekladať slovo po slove. Bolo to veľmi náročné, lebo veľa slov som nevedel nájsť ani v slovníku. Prešlo celé odpoľudnie a ja som stále prekladal s obrovským zápalom. Vôbec neviem, kde sa ten zápal zobral. Zabudol som aj na Lorettin obed. Až podvečer som si uvedomil, že som vyhladnutý a aj vyčerpaný od prekladania. Strávil som nad tými vetami niekoľko hodín a stále mi nedávali zmysel.

Na druhý deň som si v škole požičal lepší, výkladový slovník. Po absolvovaní doobedného štúdia, som sa opäť ponáhlal domov pokračovať v preklade už s novým slovníkom. Čudujem sa, kde som bral toľkú trpezlivosť, lebo som človekom veľmi netrzeplivým.

Preklad som začal odznova. Hľadal som iné významy slov. A začalo sa mi dariť. Slovné spojenia začínali mať význam. Začal som zapájať vlastnú logiku. Zistil som, že sa v texte pojednáva o životných hodnotách. Boli to veľmi pozitívne ladené vety.

Tretí deň som sa opäť ponáhlal domov. Texty som už mal preložené, ale potreboval som ich ešte učesať a doladiť. Na tretí deň večer som prácu ukončil. Už som bol s výsledkom spokojný. Bolo to množstvo strávených hodín. Tieto vety mi prešli myslou možno tisíc krát. Vlastne som si ich neúmyselne vtlačil do svojho podvedomia obrovským tlakom.

Po ukončení práce som pocítil veľké uvoľnenie. Ako keď si splníte veľký cieľ, ako keď horolezec dosiahne vrchol hory.

A zrazu sa začali hrnúť myšlienky. Začali sa hrnúť odpovede na otázky, ktoré som si dával už niekoľko rokov. Boli to odpovede na otázky : aké je moje poslanie v živote, čo je mojím zmyslom života, čo je pre mňa podstatné, čo je nepodstatné.

Bol to úžasný duchovný zážitok, z ktorého čerpám energiu dodnes.

Keď som sa vrátil z Dublinu na Slovensko, mojím prvým krokom bola výpoveď v práci. Začal som robiť prácu, ktorá ma absolútne naplňa, ktorá je zmysluplná a užitočná. Pomáham nezamestnaným ľuďom v návrate do plnohodnotného života.

Na princípoch spomínaných desiatich viet, ktoré som si preložil z časopisu a na základe môjho zážitku, som napísal malú knižočku : "AKO SOM ZMENIL SVOJ ŽIVOT".

Prostredníctvom tejto knihy chcem odovzdať štafetu, ktorú som dostal ja.

Aby mnoho ďalších ľudí mohlo prežiť taký duchovný zážitok, ako som ho prežil ja.

Aby mnoho ďalších ľudí, ktorí sa životom len pretĺkajú, našlo zmysel svojho života.

Aby mnoho ďalších ľudí sa nad sebou zamyslelo a urobilo svoje dôležité rozhodnutie.

Daniel Kojnok

Viac informácií na www.zamestnanost.sk a www.uspechcity.sk